

«No es posi nerviós» i els usos de la «chistera»

«M'agradaria escoltar algun dels alcaldables desfilant els seus plans per als comerços emblemàtics, per a les sales de cinema i de teatre, per al patrimoni arquitectònic i urbanístic, per les botigues de barri»

Els candidats de l'Ajuntament de Barcelona al debat de Betevé | ACN

Josep Bou enfilat a una bastida per a apagar un incendi a sobre el cartell d'un bar. Ernest Maragall jugant a futbol sala i regatejant-se mútuament amb Elsa Artadi a compte de la utilització de presos polítics. El PSC i Jaume Collboni fent que s'ajorni el debat del Betevé per culpa del decés d'algú tan barceloní com Alfredo Pérez Rubalcaba. Manuel Valls intentant cada dia que passa fer veure que no se sent com un pop en un garatge. Promet molt el primer debat electoral televisat de les municipals de Barcelona (<https://www.naciodigital.cat/noticia/179615/alcaldables/barcelona/esbatussen/problema/habitatge/primer/debat>) . L'organitzen Betevé i la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona i té lloc a l'edifici Media TIC del Poblenou.

A l'entrada hi són Sergi Vicente, director de Betevé, acompanyat d'Isona Passola, presidenta de torn del consell d'administració i Xavier Muixí, cap d'informatius. Passola m'explica que ha sortit corrents de Com els grecs, del Lliure de Gràcia per a poder arribar a temps. El director de cinema Carles Bosch, també integrant del consell, està especialment expectant amb el frec a frec entre Colau i Maragall. Veig arribar Collboni, Valls, Artadi i Anna Saliente, de la CUP. La Carmen passeja el gos al llarg de la superilla i fa temps per anar a sopar i veure el debat. Té ganes de saber què diran els candidats sobre la seguretat, que per ella és el gran problema de la ciutat. També en tenen ganes els membres de la FAV, que acaben d'afinar les seves

preguntes. Escolto neguits sobre l'amiant a Can Baró, sobre la necessitat de municipalitzar l'aigua, i sobretot sobre l'habitatge -segurament el tema més urgent i sagnant- i el medi ambient.

Entre el públic que espera l'arrencada del debat, una persona destaca per sobre de tothom. Hi és Lluís Rabell, que seu a primera fila. Recordo que fa exactament quatre anys, al casino de l'Aliança del Poblenou, era ell el portaveu de la FAV i que molt poc després va ser nomenat candidat dels Comuns a la presidència de la Generalitat. "Sembla mentida que hagin passat ja quatre anys des que em van convèncer per aquell embolat!", exclama. Desitja que el debat sigui intens i injectat de contingut barceloní, de model de ciutat i que altres coses -previsibles- no el contaminin. També reivindica la feina feta pel govern municipal present i té ganes que continuï al capdavant del consistori. "Una lliçó d'humilitat", així resumeix el seu pas per la política, breu però molt intensa i molt densa.

"Lu que demanen els barcelonins", repeteix amb èmfasi Valls. "Les coses importants", argumenta Bou. Collboni i Valls s'afanyen a treure a passejar el Procés. "Hem de parlar de tot!", etziba, manaire, Valls quan Eva Arderius, la moderadora, reclama tornar al tema barceloní, en concret l'habitatge. Saliente i Bou s'enganxen a compte de fer o no fer negoci amb la política. "No tinc ni una "chistera" ni un puro", la millor frase de la nit surt de la boca -de qui sinó?- de Josep Bou. Des que ha entrat en política, s'està esgargamellant perquè ningú li pengi la llufa d'empresari.

És fascinant comprovar l'infantilisme recurrent de tots plegats: "No m'interrompi que jo no l'he interromput", "No es posi nerviosa", "Respiri i calmi's que ja ha esgotat molt temps". Es tiren pel cap, sense rubor, la realitat dels sense sostre. Collboni retreu a Valls que hagi virat tant cap a la dreta i al candidat de Ciutadans li surt de l'ànima un "Collboni, calma't!". Si li han eriçat les celles a qui malda per pactar amb el PSC. Els pactes postelectorals es converteixen. Em quedo amb el moment en què Colau ataca Artadi citant Bou: "Quines coses que es treu de la chistera!". Chistera és en català barret de copa. I penso immediatament en els empresaris amb barret de copa i fumant-se un puro que habitaven a les vinyetes del gran Jaume Perich. El ninotaire estimava Barcelona, estimava la seva personalitat.

M'agradaria escoltar algun dels alcaldables desfilant els seus plans per als comerços emblemàtics, per a les sales de cinema i de teatre, per al patrimoni arquitectònic i urbanístic, per les botigues de barri... Els seus plans per a evitar que les pujades del 200% dels preus dels lloguers no expulsin botiguers i posin la catifa vermella a les franquícies. Finalment, Valls i Maragall pronuncien la paraula "botiguer". Miracle! "No volem ser una ciutat franquícia", diu l'alcalde d'ERC.

Em quedo amb ganes d'escoltar més vegades la paraula "chistera". Els conills surten de la "chistera". Polítics, els reis dels trucs de màgia.